

Helsingissä 9ta 96.

Maijani, kalleuteni!

Kiitos, kiitos kirjeestäsi! Tahtoisiin
lentää luoksesi, laakea polvisteni Sinun eteen
ja kertoa Sulle, kuinka äärettömästi Suv rakastan!
Maija, minun morsiameni, niin minä rakastan
Sinua, kun purkaut mulle sydämeni ja annat
mulle osan sen suruista... Ja pyhästä ikkuna
yhtään tule levottomaksi. Kulta, kulta, jos ~~on~~
täällä, ottaisit Sinut ajotaisella ja taussittaisit
ympäri huonetta, ja sitten nostaisit korkealle,
korkealle ja suutehisi ja rakennattaisi Sulle,
etten yhtään usko siihen, että on niin eri
mieltä olisimme monessa asiassa. — — —

Luota, luota minuun! Ei Sinun e-
räsi tarvitse lapsellisuuhtani peljätä. Olen ja
siksi viisastunut. Kyllä muistan, mitä

Senä tulla ja antaa? — olettehan sen saaneet?

Tänään kirjitti
Siskintäkin.

yhdessä pöytäkirjassa ja kyllä varoilleni olen,
että rouva Auer ei kiittänyt saa kukaan me-
idän asioistamme. Niitä ei koskaan saa tulla
puhutta. Toi P. on ollessa täällä ei puhuttu
sinusta muuta kuin hänen vankana oppilain-
na, jonka tuumit työtökönsä suhteeseen vuodek-
si ovat muuttuneet. Minä, joka koki sinun ja
minun suhdettamme, oli tuo Toi kirjeympäri-
pöytäkirja (!), josta kirjeympäri kerroin. Minun vrs-
kauteni oli lyhyt eikä sitä (sen enempää...
Rouva Auer tuskin mainitsi nimeäsiäkään...
Ehkä sinä, Maija oukka, tahtoisit, että kokonaan
jättäisiin seurustelun heidän kanssaan? Toi-
voisin kuitenkin euvon näkeväni jonkun muu-
toksen Heidan ja Kallen suhteessa. Lupasin ke-
säthä Kalle Auerille, että "koettaisiin parasta"...
Muuten en taas nykyään ole käynyt Heida Auerin
luona. Toi on kunnos josta tulee mukana... ja
jonkun ajan perästäkin matkustan pois...
Sillä on, kulta, mitään jätettävää!

Tiesinkään, että iloitisit Iskan suhteeseen.
Niin minustakin silloin tuntui, että hän on

parempi ja syvempi kuin ylipäänsä luullaakaan.
... Hän kiivä tänään luonani ja sad onyös luulla
kirjesi. Kaski sanoa (liikuteltuna): Terveis-
set ja kiitos! — — —

Hyvin suloinen oli tuo kertomuksesi Ni-
destä ja omasta käytöksestäsi... Oikein teit,
ystäväiseni, ... Mitähän Niti muuten aj-
tellee tuosta kirjjeestäsi, jonka silleen Hake
kiivoiti? Hän on iloinen ja siunankin on muu-
ten nyt suuri, kun on Hake kotiin palau-
nut. Pakinko vaara, että hänen miin piin-
taas täytyy lähteä! Lämpimät terveiset
hänelle! ... Kai se on kaikki miin kuin for-
vatin?

Muistatko Jimmy Kelliniä? Hän oli nyt
kesän kuluessa melkein valmiiksi kirjoittanut
pienen novellin nuorisolle nimeltä "Aune"
ja antoi sen äskön mulle luettavaksi ja
arvosteltavaksi. Mielihyvää se teki. Se
on valloin siivä, tiedän, että sinä ihastui-
sit ihkipäiviksi. Se kertoo pienestä, sairaasta
lytöstä, joka ei koskaan ole jaloillaan kavellyt,

Ole nyt kirjjeen omuus väkisen ja tyyni — ja kirjoitit Kaini on!

Vaan enimmäin aikansa vuoteella viettänyt.
 Hän on juhdassydämminen ja hyvin kuin
 järkeä eubsti ja viisas kuin vauka ih-
 minen. Kerrotaan siinä myös köyhästä,
 mutta jaloista sanomalehti-projasta, Laus-
 ta, y. m. ... Jos hän, Emmy, se pian
 valmiiksi saapi, niin se toivottavasti il-
 mestyy ja jouluksi painoste. — — —

Täällä minä kirjoittelen tuota Teosofis-
 ta — jopa se nyt pian valmistuu! — ja lues-
 kelen hiukan tuota seminaarikäytin varten,
 paraiten harrastan "kasvatus- ja opetusoppia"
 (pedagogiikkaa). — — —

Lauri poika on vielä meillä, tänään ku-
 katiesi hänen pitäisi muuttaa ... Tänään (10 p.)
 on muuten Yrjön syntymäpäivä (15 v.), ja muistam-
 että viime syksynä juuri tänä päivänä lähdet-
 tiin Pietariin — Sinä esin aamulla 7. P. m.
 kanssa ja Gerda ja minä illalla. — — —

Pajon, paljon terveisiä Teille kaikille
 Papalle, Gerdalle, Yrjölle ja Tadeille!
 Lemauten lausulta!

Terveiset myllylämmeltä Kallelle, Kallelle ja kaikille enimmäin

Lemauten Pyhälle!